

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.157 van 17 maart 2016
in de zaak A. 211.251/VII-39.008.**

In zake : de GEMEENTE WILLEBROEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Cies Gysen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :
de NV STENOFER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Opsommer
kantoor houdend te 9700 Oudenaarde
Gentstraat 152
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 januari 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 4 november 2013 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 13 december 2012, houdende het weigeren van de milieuvergunning aan de NV Stenofor voor het verder exploiteren en veranderen door uitbreiding en wijziging van een schrootverwerkend bedrijf,

gelegen aan de Emiel Vanderveldestraat 128 te Willebroek, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde vergunning onder voorwaarden wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 20 februari 2014. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 januari 2015.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karin Lieckens, die loco advocaat Cies Gysen verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jan Opsommer, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij exploiteert een schrootverwerkend bedrijf, gelegen aan de Emiel Vanderveldestraat 128 te Willebroek. De exploitatie gebeurt op basis van een aktename die geldt als vergunning voor een termijn verstrijkend op 18 oktober 2014.

3.2. Volgens de bestemmingsvoorschriften van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: PRUP) “Willebroek-Noord bis”, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 22 december 2008, zijn de betrokken percelen hoofdzakelijk gelegen in een “zone voor bedrijvigheid 3” en voor het overige in een “zone voor functionele buffer”.

3.3. In de loop van 2010, pas vervolledigd op 31 mei 2012, dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van de inrichting.

Tot het voorwerp van de aanvraag behoort in concreto:

- “- de opslag van 15 ton batterijen, 2 ton katalysatoren en 2 ton oliefilters (totaal 19 ton) (uitbreiding - 2.1.2.b);
- de opslag van 20 ton koel- en vriesapparaten (KV), 20 ton beeldbuishoudende AEEA-toestellen (TVM) (totaal 40 ton) (uitbreiding - 2.2.1.e.2);
- de opslag en het mechanisch behandelen (sorteren, demonteren, knippen, persen, pletten, snijbranden, zagen, ...) van schroot (ferro- en non-ferrokabel) met een opslagcapaciteit van 8.000 ton inclusief de uitgesorteerde fracties zoals messing, koper, nikkel, lood, brons, staal, inox, zink, aluminium, ..., alsook hout, plastic, gemengd afval) (vermindering met 2.000 ton - 2.2.2.c.3);
- de opslag, depollutie (= aftappen van vloeistoffen), ontmanteling (= demonteren van onderdelen) en vernietiging (= met een kraan of ander toestel) van voertuigwrakken of afgedankte voertuigen: maximale opslag

van 10 niet-gedepollueerde en 25 gedepollueerde voertuigwrakken of afgedankte voertuigen; hierbij hoort de opslag afkomstig van de depollutie en ontmanteling (uitbreiding - 2.2.2.d.2):

- 5 ton batterijen;
- 200 liter remvloeistof (ook 17.3.7);
- 1.000 kg koelvloeistof (ook 17.3.3);
- 1.000 kg ruitensproeiervloeistof (ook 17.3.3);
- 1.000 liter benzine (ook 17.3.4);
- 1.000 liter diesel (ook 17.3.6);
- 2.000 liter afvaloliën (ook 17.3.6.);
- 10 liter koelmiddelen voor airconditioning (niet ingedeeld);
- 8.000 ton schroot (ook 2.2.2.c);
- 5 ton motoroliefilters;
- 2.000 liter gastanks (ook 16.7);
- 0,9 kg pyrotechnische delen van airbags/gordels (niet ingedeeld);
- 5 ton katalysatoren;
- 20 ton voertuigbanden;
- 0,1 ton glas;
- 1 ton kunststofonderdelen (ook 2.2.2.f);
- 1 ton herbruikbare auto-onderdelen;
- de opslag en mechanische behandeling (kabelshredderinstallatie plus rotorschaar van 685 kW) van kabelafval (max. opslag van 250 ton) met de restfracties kunststofkorrels (500 ton) en metalen (opgenomen in de totale schrootopslag) en opslag en mechanische bewerking van max. 500 ton gedepollueerd AEEA - GW (grote huishoudelijke apparaten) + OVE (overige kleine AEEA) (i.p.v. opslag en sorteren van 1.000 kunststofkorrels onder 2.2.2.b.2 - 2.2.2.f.2);
- de opslag en mechanische behandeling (kabelstripping en shredderinstallatie) van grondkabelafval (max. opslag van 250 ton) met de restfracties kunststofkorrels (500 ton) en metalen (opgenomen in de totale schrootopslag) en opslag (max. 225 ton) en mechanische bewerking (sortering, depollutie en ontmanteling) van AEEA (GW + OVE) met de opslag van de volgende gedemonteerde onderdelen (uitbreiding - 2.2.2.g.2):
 - 2 ton condensators die mogelijk PCB's te bevatten;
 - 2 ton elektrolytische condensators (hoogte > 25 mm, diameter > 25 mm, of met een naar verhouding vergelijkbaar volume);
 - 0,9 ton kwikhoudende onderdelen;
 - 5 ton batterijen en accumulatoren;
 - 5 ton printplaten van mobiele telefoons in het algemeen en andere apparaten indien de oppervlakte van de printplaat meer dan 10 cm² bedraagt;
 - 5 ton tonercassettes met vloeibare of pasteuze toner, en kleurentoner;
 - 5 ton asbesthoudende onderdelen;
 - 1 ton kunststoffen die gebromeerde brandvertragers bevatten;
 - 1 ton onderdelen die vuurvaste keramische vezels bevatten;
 - 5 ton uitwendige elektrische kabels;
 - 2 ton gasontladingslampen;

- 1 ton vloeistoffen (niet elders ingedeeld);
- 0,1 ton radio-actieve onderdelen;
- het lozen van bedrijfsafvalwater met een debiet van 3,7 m³/uur, 30 m³/dag en 6.360 m³/jaar via een KWS-afscheider in de openbare riolering (vermindering debiet - 3.4.2);
- een transformator met een vermogen van 400 kVA (als vervanging van de transfo van 630 kVA - 12.2.1);
- de transfo met een vermogen van 1.370 kVA is verwijderd; rubriek 12.2.2 is niet meer van toepassing;
- [...] luchtcompressoren met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 17 kW (4 kW, 7,5 kW, 5,5 kW) (uitbreiding - 16.3.1.1);
- de opslag van LPG-tanks, afkomstig van de ontmanteling van voertuigwrakken met een maximale inhoud van 2.000 liter (ook 2.2.2.d.2), van 1.025 liter propaan en 9.000 liter zuurstof in verplaatsbare recipiënten (totale opslag: 12.025 liter) (uitbreiding met 7.025 liter - 16.7.3);
- de opslag van 1.000 kg koelvloeistof en 1.000 kg ruitensproeiervloeistof in verplaatsbare recipiënten (ook 2.2.2.d.2) (uitbreiding - 17.3.3.1.a);
- de opslag van max. 1.000 liter benzine in verplaatsbare recipiënten (ook 2.2.2.d.2) (uitbreiding - 17.3.4.1.a);
- de opslag van 2.000 liter afvalolie en 1.000 liter diesel in verplaatsbare recipiënten (ook 2.2.2.d.2) en de opslag van 5.000 liter en 10.000 liter diesel in 2 bovengrondse tanks (totaal 18.000 liter) (uitbreiding met 13.000 liter - 17.3.6.1.b);
- de opslag van 200 liter remvloeistof (ook 2.2.2.d.2) en van 5.000 liter diverse soorten olie in verplaatsbare recipiënten (uitbreiding - 17.3.7.1);
- een brandstofverdeelininstallatie met 2 verdeelslangen (uitbreiding met 1 slang - 17.3.9.2);
- de opslag van 5.000 liter gevaarlijke producten in kleinverpakkingen (uitbreiding - 17.4);
- kabelshredderinstallatie plus rotorschaar van 685 kW, mobiele kraan op banden, snijbranders, hydraulische pers (15 kW) en schaar (5,5 kW) (tot hier reeds vergund), kabelschaar (90 kW), slijpsteen (0,55 kW), kabelstripinstallatie (10 kW) (totale drijfkracht: 806,5 kW) (uitbreiding met 101 kW - 29.5.2.2.a)”.

Op 13 juni 2012 wordt de aanvraag ontvankelijk en volledig verklaard.

3.4. Tijdens het openbaar onderzoek over de aanvraag worden 136 bezwaarschriften ingediend.

3.5. Bij besluit van 13 december 2012 weigert de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde milieuvergunning.

3.6. Tegen deze weigeringsbeslissing stelt de tussenkomende partij op 4 februari 2013 beroep in bij de bevoegde Vlaamse minister.

3.7. In graad van beroep worden de volgende adviezen verleend:

- a) de dienst Mer stelt in zijn advies van 5 april 2013 dat “[u]it de beschikbare informatie kan afgeleid worden dat de vergunningverlenende overheid inderdaad een screening heeft uitgevoerd en dat er voldoende argumenten waren om te concluderen dat er een MER dient opgemaakt te worden”;
- b) de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij verleent een gunstig advies;
- c) de adviezen van de afdeling Gebieden en Projecten, van de afdeling Ecologisch Toezicht, van de afdeling Milieuvergunningen en van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie zijn telkens voorwaardelijk gunstig.

3.8. Met het thans bestreden besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 4 november 2013 wordt het bestuurlijk beroep van de tussenkomende partij gegrond verklaard, wordt de in eerste aanleg genomen beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen opgeheven en wordt de gevraagde milieuvergunning onder voorwaarden verleend.

De volgende overwegingen liggen ten grondslag aan dit besluit:

“Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied voor milieubelastende industrie volgens het gewestplan ‘Mechelen’ vastgelegd bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976; dat alleen het meest zuidelijk gedeelte van de ontsluitingsweg gelegen is in buffergebied;

Gelet op de ligging van de inrichting in een zone voor bedrijvigheid en zone voor functionele buffer volgens het Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan (PRUP) ‘Willebroek-Noord Bis’, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 22 december 2008;

Gelet op het subadvies van 5 april 2013 van de dienst Mer van de afdeling Milieu, Natuur en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie;

Gelet op het gunstige advies van 15 april 2013 van de afdeling Gebieden en Projecten van het departement Ruimte Vlaanderen;

Gelet op het voorwaardelijk gunstige advies van 17 april 2013 van de afdeling Ecologisch toezicht van de Vlaamse Milieumaatschappij;

Gelet op het voorwaardelijk gunstige advies van 17 april 2013 van de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie;

Gelet op het voorwaardelijk gunstige advies van 19 april 2013 van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij;

Gelet op het gunstige advies van 23 april 2013 van de gewestelijke milieuvergunningscommissie;

Gelet op het horen op 23 april 2013 door de gewestelijke milieuvergunningscommissie van de exploitant die het volgende verklaart:

- de adviezen die uitgebracht werden in de beroepsprocedure, zijn allemaal gunstig;
- het advies van de dienst Mer is niet helemaal duidelijk: de dienst Mer stelt dat de deputatie de bevoegdheid heeft om een MER op te leggen, waarmee akkoord wordt gegaan, maar indien echter bedoeld wordt dat de deputatie gelijk had om een MER op te leggen, dan wordt hiermee niet akkoord gegaan aangezien er voldoende door de andere adviezen gesteld wordt dat er geen significante milieueffecten optreden;
- het advies van AMV omvat alles: geen MER noodzakelijk;
- de deputatie heeft geen motivatie gegeven voor het eisen van een MER, en heeft zich enkel gebaseerd op de 136 bezwaren, het negatief advies van het college van burgemeester en schepenen en het feit dat er op de site biologisch waardevolle percelen gelegen zijn; er is niemand van de gemeente op plaatsbezoek geweest bij de adviesopstelling, terwijl AMV zowel in eerste aanleg als in beroep op plaatsbezoek is gekomen en telkens een gunstig advies geeft;
- in het besluit aangaande de project MER-screening wordt gesteld dat de evaluatie een milieutechnische beslissing inhoudt en geen beleidsbeslissing; AMV heeft aangegeven dat er voldoende informatie in het dossier zit om een milieutechnische evaluatie uit te voeren;
- economisch gezien betreft de aanvraag geen uitbreiding, met andere woorden de tonnages verhogen niet, en het is deels een regularisatie;
- 20 jaar werden geen klachten geuit, pas bij de milieuvergunningsaanvraag werden klachten geuit;

Overwegende dat het beroep ingediend door de exploitant betrekking heeft op het weigeren van de vergunning aan de nv Stenofer voor het hernieuwen en veranderen door uitbreiding en wijziging van een schrootverwerkend bedrijf (deels regularisatie), omdat de deputatie van mening is dat er een MER moet opgemaakt worden;

Overwegende dat het bedrijf een schrootverwerkend bedrijf is waar allerlei ferro- en non-ferro materialen worden opgeslagen en verwerkt met het oog op een nuttige toepassing (recuperatie en verkoop aan de staalnijverheid en de non-ferro verwerkende nijverheid) en opslag en sortering van kunststofkorrels afkomstig van de kabelshredderinstallatie; dat tot op heden de opslag en mechanische behandeling van 5.000 ton ferromaterialen en 5.000 ton non-ferromaterialen vergund was, alsook de opslag en sortering van 1.000 ton kunststofkorrels;

Overwegende dat huidig dossier een preciezere weergave geeft van de reeds toegestane activiteiten (8.000 ton ferro- en non-ferromaterialen of schroot, 250 ton kabelafval en 500 ton kunststofkorrels) alsook een wijziging door de bijkomende activiteit van depollutie; dat de opslag van de afvalstoffen in totaal bij huidige aanvraag lager ligt dan het reeds vergunde; dat het bedrijf nu de opslag, sortering en mechanische behandeling van schroot, voertuigwrakken, afgedankte elektrische en elektronische apparaten, afvalkabel en aanverwante producten beoogt en daarvoor randapparatuur ter beschikking heeft;

Overwegende dat in een straal van 100 m rond de perceelsgrens van de inrichting zich geen woning bevindt; dat de dichtste woning op circa 180 m van de perceelsgrens van de inrichting ligt (Oud stationsplein); dat de afstand tot het midden van de spoorweg circa 75 m bedraagt en het groenscherm momenteel een schommelende breedte heeft van 114 - 230 - 350 meter; dat ermee rekening moet gehouden worden dat dit groenscherm deels zal verdwijnen bij de verwezenlijking van het PRUP 'Willebroek-Noord Bis' en zal gaan naar een buffer van 5 m; dat er anderzijds in dit PRUP bedrijfshallen toegestaan worden van minstens 7 m hoogte;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 136 bezwaren werden ingediend die betrekking hebben op visuele hinder, geur- en geluidshinder, veiligheid, ligging vlak bij het centrum, mobiliteit, te weinig toezicht op bedrijf, gezondheid, brandgevaar, biologisch waardevolle percelen;

Overwegende dat er in het verleden geen klachten werden geregistreerd noch bij Milieu-inspectie, noch bij de gemeente;

Overwegende dat het ferro-schroot door de sector ijzer en staal als grondstof hergebruikt wordt voor de vormgeving van ijzer en voor de bereiding van staal; dat het non-ferroschroot door de sector non-ferro als grondstof hergebruikt wordt voor raffinage en vormgeving van de betrokken metalen; dat het opslaan, sorteren met mobiele kranen of manueel, en mechanisch behandelen deels plaatsvindt in open lucht en deels in een gesloten loads; dat het mechanisch behandelen snijbranden (met snijbranders op zuurstofgas en propaangas), knippen (traagdraaiende rotorschaar - 90kW), persen (in een mobiele pers - 15 kW) en kabelshredderen (met rotorschaar, triltafel en 7 cyclonen die plastic en heel fijn plastic afzuigen) betreft;

Overwegende dat de kabelshredderinstallatie (reeds vroeger vergund) binnen is opgesteld in een afzonderlijk gebouw met vol-betonnen muren zodat geluidshinder en trillingen voorkomen worden; dat de overige mechanische activiteiten buiten de bedrijfshallen plaatsvinden, maar beperkt zijn in geluidsvolume en/of hoeveelheid; dat er geen bijkomende shredder aangevraagd wordt in dit dossier en de gevraagde veranderingen binnen de bestaande site-oppervlakte en hallen plaatsvindt;

Overwegende dat de familie van de exploitant de bedrijfszone C van het PRUP 'Willebroek-Noord Bis' in eigendom heeft; dat er een Masterplan werd uitgewerkt voor de invulling van deze bedrijfvenzone C waarop een enorme uitbreiding van het bedrijf is aangeduid met een grote shredder voor schroot en gedepollueerde voertuigen, die buiten is opgesteld; dat dit geen onderdeel uitmaakt van huidige vergunningsaanvraag;

Overwegende dat in huidige aanvraag bijkomend een sortering, depollutie

en verkleining gevraagd wordt van Afgedankte Elektrische en Elektronische Apparaten (AEEA) (grote huishoudelijke apparaten = GW - overige kleine AEEA = OVE) en van autowrakken/afgedankte voertuigen; dat de sortering en verkleining van reeds gedepollueerd AEEA en van elektrisch kabelafval niet nieuw is; dat het sorteren en verkleinen van teerhoudend grondkabel wel nieuw is, maar op dezelfde manier zal uitgevoerd worden waarbij de teer geneutraliseerd wordt met kalk; dat daarnaast er nog opslag en sortering plaatsvindt van batterijen, oliefilters, katalysatoren en niet gedepollueerd AEEA (Koel- en vriesapparaten = KV en beeldbuishoudend AEEA = TVM); dat de verschillende bekomen fracties dan bij voldoende hoeveelheden afgevoerd worden naar daartoe vergunde inrichtingen;

Overwegende dat de exploitant verduidelijkt dat de aanvraag een beperkte aanvoer van voertuigwrakken betreft; dat het een maximale opslag betreft van 25 gedepollueerde en 10 niet-gedepollueerde voertuigwrakken; dat minimaal 5 voertuigwrakken per week worden gedepollueerd; dat nadat de milieuvergunning bekomen wordt, een erkenning als depollutiecentrum kan aangevraagd worden; dat zonder dergelijke erkenning geen uitbating hiervan kan plaatsvinden; dat er een opvolging gebeurt door Febelauto met een jaarlijkse audit;

Overwegende dat de opslag van banden (max. 20 ton) afkomstig van de gedepollueerde voertuigen in gesloten containers zal plaatsvinden en dat de banden zullen afgevoerd worden naar een vergunde bandenverwerker (afhaling 1 x per maand); dat geurhinder van banden bijgevolg zo goed als onmogelijk is; dat de gedepollueerde voertuigwrakken eveneens in een gesloten container worden opgeslagen, en verkleind worden door een kraan (geen pers);

Overwegende dat de opslag van toxische en gevaarlijke stoffen (afkomstig van de depollutie van wrakken en AEEA = gedemonteerde onderdelen) binnen de bedrijfshallen gebeurt; dat hieronder verstaan wordt: condensators, kwikhoudende onderdelen, batterijen, printplaten, tonercassettes, asbesthoudende onderdelen, kunststoffen met gebromeerde brandvertragers, radioactieve onderdelen, oliefilters, systeemvloeistoffen, koelvloeistoffen ...; dat dit bijgevolg geen invloed zal hebben op de gezondheid van de omwonenden; dat deze onderdelen worden afgevoerd naar vergunde verwerkers; dat de exploitant aangeeft dat in het verleden nog nooit radioactieve onderdelen werden gedetecteerd; dat het bedrijf momenteel uitgerust is met een mobiel detectiesysteem; dat het bedrijf bij het Federale Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC) geregistreerd is als weesbrongevoelige inrichting; dat overeenkomstig het koninklijk besluit van 14 oktober 2011 de installaties voor het mechanisch behandelen (breken, demonteren, knippen, pletten, shredderen, snijbranden en zagen) van schroot, met een jaarlijkse aanvoer van meer dan 25.000 ton schroot, uitgerust moeten worden met een vast meetinstrument voor de detectie van radioactieve stoffen (een portiek); dat de exploitant aangeeft dat een aanvoer van 25.000 ton schroot/jaar nog niet aan de orde is, maar indien dit wel zo zou zijn dergelijke portiek zal voorzien worden in de gestelde overgangstermijn van 2 jaar vanaf 1 januari 2012 volgens het koninklijk besluit van 14 oktober 2011;

Overwegende dat airbags niet gedemonteerd worden op deze site, maar worden vernietigd in de shredder in Genk, zodat er geen opslag is van

pyrotechnisch materiaal; dat dit als bijzondere voorwaarde opgelegd wordt;

Overwegende dat de opslagtanks voor diesel dubbelwandig zijn en de opslag van de diverse gevaarlijke vloeistoffen in verplaatsbare recipiënten gebeurt op opvangbakken of in inkuipingen waarbij rekening wordt gehouden met de veiligheidsafstanden; dat transformatoren opgesteld zijn in lokalen met voldoende brandweerstand; dat een afstand van 5 meter gerespecteerd wordt tussen de gasopslagplaats van butaan/propaan (1A) en zuurstof (3A), en ook ten opzichte van de limieten van de perceelsgrenzen;

Overwegende dat de gedepollueerde AEEA buiten worden opgeslagen in gesloten containers (bestaande uit metaal en kunststof) om met de aanwezige installaties verkleind te worden; dat de niet-gedepollueerde AEEA binnen worden opgeslagen, alsook de niet-gedepollueerde voertuigwrakken; dat de gedepollueerde voertuigwrakken buiten in een gesloten container worden opgeslagen; dat kabel, grondkabel, lege LPG-tanks, ferro- en non-ferro-schroot en kunststofkorrels onoverdekt opgeslagen worden; dat de niet te behandelen, niet-gedepollueerde AEEA (Koel- en vriesapparaten = KV en beeldbuishoudend AEEA = TVM) in gesloten containers buiten worden opgeslagen;

Overwegende dat de NMBS richtlijnen hanteert die moeten gerespecteerd worden; dat het verboden is om zonder schriftelijke toestemming van de NMBS-groep:

- op minder dan 2,5 m van de vrije rand van de spoorweg gebouwen of werken op te trekken hoger dan tot op het peil der spoorstaven;
- op minder dan 6 m van de vrije rand bomen te planten;
- op minder dan 20 m van de vrije rand brandbare stoffen te stapelen;
- om het even wat op te hopen of te stapelen op mindere afstand van de vrije rand dan de stapel hoog is boven het peil van de spoorstaven indien het spoor op een grondverhoging of gelijkgronds aangelegd is; dat in de andere gevallen de toestemming van de NMBS-groep nodig is wanneer de hoogte van de stapel groter is dan de helft van de afstand tussen de voet van de stapel en de vrije rand van de spoorweg;

dat indien er zich brandstofciternes binnen de afstand van 20 m van de voet van het spoorwegtalud bevinden en voor zover de opslag voldoet aan de voorwaarden uit VLAREM en de VCRO, deze door de NMBS-groep als toelaatbaar beschouwd kan worden onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de aanvrager; dat voldaan wordt aan de gewenste afstanden aangezien er tussen de perceelsgrens en de spoorweg nog een wandelweg en een berm zijn gelegen; dat deze richtlijnen als bijzondere voorwaarde opgelegd worden;

Overwegende dat opnieuw een afwijking gevraagd wordt aangaande de stapelhoogte van schroot die volgens artikel 5.2.2.7.2, §3, van titel II van het VLAREM niet hoger mag zijn dan 3 m; dat er wordt gevraagd om te mogen stapelen tot 12 m hoog en dit om het rendement van het bedrijf te bevorderen en omdat dergelijke stapelhoogte gangbaar is in de schrootsector; dat deze stapelhoogte reeds toegestaan werd in 1999; dat dergelijke stapelhoogte de stabiliteit niet in het gedrang brengt, en het bedrijf ver genoeg van woningen ligt zodat er geen visuele hinder ontstaat; dat bij plaatsbezoek van de adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen op 15 april 2013 er een stapelhoogte van ongeveer 10 meter aanwezig was en dit niet zichtbaar was voor de omliggende

bewoning; dat bijgevolg de gevraagde afwijking kan toegestaan worden;

Overwegende dat bij de uitvoering van het PRUP 'Willebroek-Noord Bis' een alternatieve evacuatieweg voor industriële voertuigen zal voorzien worden als parallelweg met de spoorweg en een onderdoorgang onder de A12 om zo op de N16 uit te komen; dat in afwachting in het PRUP vermeld staat dat de ontsluiting via de Emiel Vanderveldestraat toegestaan is; dat deze in woongebied ligt en er volgens de exploitant verder via de Glooistraat en de Schalkstraat gereden wordt om tot de N16 en/of de A12 te komen;

Overwegende dat het binnenkomende afval afkomstig is van schroothandelaars, bedrijven, containerparken, kringloopcentra, ... en niet rechtstreeks van particulieren; dat de aanvoer kan gebeuren met personenwagens, lichte vrachtwagens en vrachtwagens; dat de aanvoer volgens de exploitant meestal gebeurt met vrachtwagens; dat in eerste aanleg trillingen door het zware vervoer als bezwaar werden vermeld; dat dit waarschijnlijk ligt aan het feit dat in de Emiel Vanderveldestraat betonplaten liggen; dat de woningen in de Glooistraat en de Schalkstraat naar alle waarschijnlijkheid meer hinder ondervinden van de nabijgelegen A12 en N16; dat het speelplein De Schobbejak en de sporthal De Schalk niet in deze aanrijroute naar de site liggen; dat het aangewezen is om dit als bijzondere voorwaarde op te leggen;

Overwegende dat in het aanvraagdossier aangegeven wordt dat er maximaal 50 transportbewegingen per dag op piekmomenten zullen voorkomen; dat de exploitant aangeeft dat dit op dit ogenblik ook al het geval is, al is er sprake van een gemiddeld aantal transportbewegingen van 2,5 per dag; dat alles afhangt van de grootte van de aangekochte partijen en de afvoer; dat volgens de exploitant zoveel mogelijk gebruik gemaakt wordt van de containerterminal te Willebroek (bereikbaar langs de A12); dat de alternatieve ontsluiting zoals voorzien in het hogervermeld PRUP alleen positief kan zijn ter ontsluiting van de nieuw te realiseren bedrijventoneel (zone C, die volgens het PRUP niet dient ter ontsluiting van woonverkeer); dat het maximaal en gemiddelde aantal transportbewegingen als bijzondere voorwaarde opgelegd wordt;

Overwegende dat aan- en afvoer, overslaan en mechanisch behandelen allemaal gebeuren tussen 7u en 19u, en dit 5 dagen per week; dat dit als bijzondere voorwaarde opgelegd wordt; dat alle aangevoerde afvalstoffen worden gewogen op de weegbrug;

Overwegende dat de afstand van de toegangspoort tot het bedrijf meerdere honderden meters bedraagt (circa 300 meter) zodat er nooit aanschuivende of wachtende vrachtwagens in het woongebied zullen staan;

Overwegende dat de inrichting met een 4 m hoge omheining (treinbiels) omringd is en afgesloten is met een ijzeren poort; dat er binnen en buiten de werkuren een videobewakingssysteem werkt; dat het terrein momenteel omringd is door een zeer groot bebost terrein en een spoorweg; dat het dicht bij de A12 gelegen is;

Overwegende dat het terrein buiten volledig bestaat uit een vloeiستofdichte vloer, en dat in de bedrijfshal een industriële betonvloer aangelegd is; dat dit ook een vloeiستofdichte vloer is; dat er geen risico bestaat naar bodem- en grondwatervervuiling; dat de exploitant aangeeft dat in het kader van de aanduiding als brownfield er gesteld werd dat er geen bodemsanering moet

uitgevoerd worden onder de huidige site van het bedrijf;

Overwegende dat op de inrichting de nodige interventiemiddelen zoals absorptiemateriaal, overmaatse vaten en beschermingsmiddelen aanwezig zijn om bij lekkages, ondeugdelijke verpakking, morsen en andere incidenten te kunnen ingrijpen en de mogelijke schadelijke gevolgen te beperken;

Overwegende dat voorheen transformatoren van 630 kVA en 1.370 kVA vergund waren; dat met huidige aanvraag een vermindering aangevraagd wordt tot een individueel vermogen van 400 kVA; dat dit een regularisatie betreft en er volgens de exploitant steeds een transformator van 400 kVA aanwezig is geweest; dat er bij dit lager vermogen bijgevolg geen risico bestaat tot stroomonderbreking;

Overwegende dat om stofvorming te voorkomen het terrein en de stofgevoelige materialen gedurende droge periodes zullen worden besproeid met een mobiele installatie; dat de snelheid van de voertuigen op het terrein wordt beperkt tot 10 km/u; dat de grippers zo laag mogelijk bij de grond/schroothoop open en toe gaan, vooraleer de grijper verplaatst wordt; dat het stof eerst uitgezakt wordt alvorens de grijper te laten draaien; dat alle machines en gereedschappen regelmatig worden gereinigd; dat deze maatregelen als bijzondere voorwaarde worden opgelegd;

Overwegende dat het niet-verontreinigd hemelwater dat op het dak van de loods valt, zijnde 1.500 m³/j, geloosd wordt in de nabijgelegen gracht; dat 360 m³/j bedrijfsafvalwater geloosd wordt in de riolering bestaande uit huishoudelijk afvalwater en reinigingswater; dat de terreinoppervlakte circa 10.000 m² bedraagt en het mogelijks verontreinigd hemelwater (6.000 m³/j) via twee KWS-afscidders met coalescentiefilter geloosd wordt op de openbare riolering; dat deze vier keer per jaar worden gecontroleerd en geledigd indien nodig; dat bijgevolg max. 3,7 m³/u, 30 m³/dag en 6.360 m³/j bedrijfsafvalwater via twee KWS-afscidders in de riolering van de E. Vanderveldestraat geloosd wordt, zijnde riolering gelegen in centraal gebied; dat op basis van de ingediende meetgegevens naast de algemene voorwaarden voor lozing op riolering, moet voldaan worden aan volgende bijzondere lozingsvoorwaarden:

- koper: 0,5 mg/l (10 x indelingscriterium);
- lood: 0,2 mg/l (4 x indelingscriterium);
- zink: 2 mg/l (10 x indelingscriterium);
- arseen: 10 µg/l (2 x indelingscriterium);
- cadmium: 2 µg/l (2,5 x indelingscriterium);
- seleen: 5 (1,6 x indelingscriterium);
- pyreen: 0,2 µg/l (5 x indelingscriterium);
- benzo(b)fluorantheen + benzo(k)fluorantheen: 0,3 µg/l (10 x indelingscriterium);
- ideno(1,2,3-cd)pyreen + benzo(g,h,i)peryleen: 0,2 µg/l (10 x indelingscriterium);
- naftaleen: 2 µg/l (10 x indelingscriterium);
- acenaftaleen: 0,5 µg/l (ca. 8 x indelingscriterium);
- fenanthreen: 0,5 µg/l (5 x indelingscriterium);
- fluarantheen: 1 µg/l (10 x indelingscriterium);
- benzo(a)pyreen: 0,2 µg/l (4 x indelingscriterium);

dat voor CZV, BZV, totaal N en totaal P er volgens de algemene voorwaarden

van titel II van het VLAREM voldaan moet worden aan de verhoudingen van goede verwerkbaarheid; dat geen lozingsnormen voor deze parameters opgelegd worden omdat de gemeten waarden laag liggen;

Overwegende dat het terrein gelegen is in niet-overstromingsgevoelig gebied; dat het deels en zeer beperkt gelegen is in van nature overstroombaar gebied volgens het advies van de waterbeheerder in eerste aanleg (zijnde vanuit de Schelde via het zeekanaal Brussel-Schelde);

Overwegende dat in bovenvermelde overwegingen voldoende is gemotiveerd wat de mogelijke effecten zijn van de inrichting op het watersysteem; dat uit bovenvermelde overwegingen blijkt dat de vergunningsplichtige activiteit mits naleving van de opgelegde voorwaarden verenigbaar is met het watersysteem en dat er geen schadelijke effecten aan het watersysteem worden verwacht; dat er bijgevolg voldaan wordt aan artikel 8 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid, meer bepaald de watertoets;

Overwegende dat het terrein deels gelegen is op biologisch waardevolle percelen; dat dit een historisch gegroeide toestand is (1998) en het struweelopslag van allerlei aard betreft op vaak gestoorde gronden; dat door de opmaak van het PRUP 'Willebroek-Noord Bis' deze ook niet in stand zullen gehouden worden;

Overwegende dat de aanvraag betrekking heeft op een activiteit, die voorkomt op de lijst van bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieu-effectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn), meer bepaald in de categorie '11. e) opslag van schroot, met inbegrip van autowrakken'; dat de aanvraag valt onder het toepassingsgebied van de Omzendbrief LNE 2011/1-milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (C-435/09, Europese Commissie tegen België) van 22 juli 2011 (BS 31 augustus 2011);

Overwegende dat de aanvraag werd getoetst aan de selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage III bij voormelde MER-richtlijn (overgenomen in bijlage II bij het DABM);

Overwegende dat artikel 4.3.3, §2, van het DABM vermeldt dat ingeval een project-m.e.r.-screeningsnota moet opgesteld worden, de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag, een beslissing neemt of er een project-MER moet worden opgesteld; dat het hier om een categorie van activiteiten handelt die een project-m.e.r.-screeningsnota moet opmaken, en de deputatie in tegenstelling tot de PMVC en de adviserende instanties tot het besluit komt dat er een MER moet worden opgesteld op basis van de 136 bezwaren en het ongunstig advies van de gemeente Willebroek; dat dit niet gemotiveerd is naar hinderlijkheid en/of het ontbreken van gegevens om de hinderlijkheid van de inrichting te kunnen inschatten;

Overwegende dat werd vastgesteld dat in het licht van de concrete kenmerken van het project, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële effecten er geen aanzienlijke milieueffecten verwacht moeten worden, zoals blijkt uit voorgaande overwegingen; dat bijgevolg voor onderhavige aanvraag geen milieueffectenrapport moet worden opgemaakt;

Overwegende dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gegrond te verklaren, het bestreden besluit op te heffen en de vergunning te verlenen”.

IV. Onderzoek van het beroep

Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.3.3 van het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage (hierna: decreet van 18 december 2002), van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (hierna: project-MER-besluit), van richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (hierna: richtlijn 2011/92/EU), van “de beginselen van voorrang van het Europese recht en de gemeenschapstrouw (art. 10 EG-verdrag)”, van de “Omzendbrief LNE 2011/1, Milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (C-435/09) van 22 juli 2011 (BS 31.08.2011)” (hierna: omzendbrief van 22 juli 2011) en van het zorgvuldigheids-, het motiverings- en het redelijkheidsbeginsel.

Zij stelt dat er in het bestreden besluit ten onrechte wordt van uitgegaan dat geen project-milieueffectenrapport (hierna: project-MER) vereist is en dat uit de motivering van het bestreden besluit niet kan worden afgeleid dat de aanvraag op voldoende wijze werd gescreend, terwijl de aangevraagde activiteiten voorkomen op de lijst van bijlage II van richtlijn 2011/92/EU, meer bepaald categorie 11, e) “opslag van schroot, met inbegrip van autowrakken”, en aldus

onder toepassing vallen van de voormelde omzendbrief, zodat een screening had moeten worden uitgevoerd.

Inzake die screening bevat het bestreden besluit geen duidelijk identificeerbare passage waaruit op afdoende wijze blijkt dat het project is gescreend, terwijl dit nochtans wordt vereist door de omzendbrief van 22 juli 2011. De verwerende partij beperkt zich daarentegen tot een algemene, stereotiepe motivering, zonder over te gaan tot een eigen beoordeling van de project-MER-plicht. Zij weerlegt het oordeel van de in eerste aanleg beoordelende instantie door louter te stellen dat dit “niet gemotiveerd is naar hinderlijkheid en/of het ontbreken van gegevens om de hinderlijkheid van de inrichting te kunnen inschatten”.

De verzoekende partij benadrukt dat te dezen de gegevens om de hinderlijkheid van de inrichting te kunnen inschatten ontbreken. Zo wordt niet onderzocht of er tijdens het ontmantelen en depollueren van voertuigwrakken hinder zal worden veroorzaakt voor de omwonenden, wordt niet gerept over de beschermingsmiddelen tegen radioactief afval en de (tijdelijke) opslagomstandigheden van asbesthoudende en radioactieve onderdelen binnen de weesbrongevoelige inrichting, worden de effecten op het vlak van geluidshinder van de mobiele installaties buiten de bedrijfshallen niet onderzocht, en gaat de verwerende partij er ten onrechte van uit dat geen rekening moet worden gehouden met het feit dat het terrein deels bestaat uit biologisch waardevolle percelen. Zij meent dan ook dat de verwerende partij voorafgaand aan de vergunningverlening over onvoldoende informatie beschikte om een toetsing van het project aan alle relevante screeningscriteria mogelijk te maken, zodat de betrokken vergunning niet kon worden verleend.

Tot slot stelt de verzoekende partij dat, wanneer men rekening houdt met de criteria van bijlage II bij het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: milieubeleidsdecreet), de omvang van het project, de grootte van de productie van afvalstoffen, de

verontreiniging en de hinder alsook het risico op ongevallen, een MER moest worden opgemaakt.

5. De verwerende partij antwoordt dat, rekening houdend met de concrete kenmerken van de inrichting, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van de potentiële effecten, alle relevante hinderaspecten afdoende zijn onderzocht vooraleer in het bestreden besluit wordt geconcludeerd - onder expliciete verwijzing naar de voorafgaande overwegingen - dat er geen aanzienlijke milieueffecten van de inrichting moeten worden verwacht.

Specifiek inzake de problematiek van de mogelijke radioactieve weesbronnen, wijst de verwerende partij erop dat er geen radioactief afval wordt opgehaald en er nog nooit een radioactieve bron werd vastgesteld maar dat de kwalificatie van de inrichting als weesbrongevoelige inrichting uitsluitend volgt uit het koninklijk besluit van 14 oktober 2011 betreffende het opsporen van radioactieve stoffen in bepaalde materiaal- en afvalstromen en betreffende het beheer van weesbrongevoelige inrichtingen (hierna: koninklijk besluit van 14 oktober 2011), dat de op dat vlak te nemen beschermingsmaatregelen door voormeld koninklijk besluit worden vastgesteld, dat de inrichting dienaangaande beschikt over het vereiste detectiesysteem, dat het toezicht daarop niet behoort tot haar bevoegdheid maar tot deze van het Federaal Agentschap voor de Nucleaire Veiligheid (hierna: FANC) en dat de exploitant bij het FANC is geregistreerd.

Wat betreft de aanduiding van een deel van het betrokken terrein als biologisch waardevol, stelt de verwerende partij dat in het bestreden besluit wordt gewezen op het beroepsargument van de exploitant dat het in feite gaat over een vrij jonge pioniersvegetatie op verstoorde grond waar bodemsanering noodzakelijk is, maar waar de ambtshalve sanering nog niet werd uitgevoerd en de vegetatie zal moeten wijken voor de sanering en de ontwikkeling van de site overeenkomstig het PRUP. Voorts wordt er in het bestreden besluit op gewezen dat de thans aangevraagde verandering binnen de bestaande site-oppervlakte/hallen plaatsvindt en dat, met uitzondering van de bijkomende activiteit van depollutie,

het slechts gaat over reeds eerder toegestane activiteiten en de totale opslag van afvalstoffen zelfs lager ligt in vergelijking met de voorheen vergunde toestand. Gelet op het feit dat de biologische waarderingskaart geen bindend element van beoordeling vormt en dat overeenkomstig het PRUP de struweelopslag niet in stand zal worden gehouden, is het volgens de verwerende partij niet onredelijk te oordelen dat de omstandigheid dat een deel van het terrein als biologisch waardevol werd aangeduid, geen reden vormt om de gevraagde milieuvergunning te weigeren. Gelet op het onderzoek en de beoordeling van de hinderaspecten, kan niet staande worden gehouden dat het project niet aan een afdoende screening werd onderworpen.

6. In haar memorie stelt de tussenkomende partij vooreerst dat de verwerende partij over alle noodzakelijke informatie beschikte om te kunnen oordelen over de MER-plicht, aangezien zij als aanvrager, overeenkomstig de algemene handleiding project-MER-screening, voldoende informatie heeft bijgebracht om de screening uit te voeren en dat de afdeling Milieuvergunningen op 17 april 2013 een omstandig “verslag van onderzoek en advies” heeft opgesteld. Op basis van het volledige dossier en na uitgebreid voorafgaand onderzoek, heeft de verwerende partij besloten dat er geen MER moest worden opgemaakt en de beroepen beslissing van de deputatie moest worden opgeheven.

Voorts betoogt de tussenkomende partij dat er geen sprake is van een gebrekkige motivering. In dit verband wijst zij op de uitdrukkelijke motieven van het bestreden besluit waarin wordt uitgelegd waarom de aanvraag niet aan de MER-plicht is onderworpen. Zij meent dat de verwerende partij in alle redelijkheid tot haar besluit is gekomen, nu zij duidelijk aangeeft dat zij de concrete omstandigheden en potentiële effecten heeft onderzocht, maar geen aanzienlijke effecten verwacht en zulks bovendien overeenstemt met de uitgebrachte adviezen. Door de paragraaf over de milieueffectenrapportage op te nemen bij de laatste overwegingen van het besluit en daarin te verwijzen naar haar voorgaande overwegingen, heeft de verwerende partij duidelijk aangegeven dat zij alle hinderaspecten bij de beoordeling van de MER-plicht heeft betrokken.

Specifiek met betrekking tot de problematiek van het radioactief afval en de kwalificatie als weesbrongevoelige inrichting, stelt de tussenkomende partij dat het bestreden besluit het weesbrongevoelig karakter van de inrichting in acht heeft genomen en afdoende heeft gemotiveerd waarom de vergunning kan worden toegekend, dat er geen radioactief afval wordt opgehaald en er nog nooit een radioactieve bron werd vastgesteld, dat de regelgeving omtrent de detectiesystemen ook voldoende werd uiteengezet in de overwegingen hoewel het toezicht daarop geen bevoegdheid is van de verwerende partij, dat uit artikel 40 van het koninklijk besluit van 14 oktober 2011 blijkt dat het FANC bevoegd is voor de controle op de naleving van de desbetreffende regelgeving, dat het eventueel niet respecteren van die regelgeving behoort tot de milieuhandhaving, dat zij aan de Provinciale Milieuvergunningscommissie heeft laten weten dat in de bezwaarschriften er ten onrechte wordt van uitgegaan dat radioactief afval of asbest zou worden ingezameld en opgeslagen op de inrichting, dat haar acceptatiereglement voorziet dat radioactief afval en asbest niet aanvaard mogen worden, dat evenwel moest worden voorzien in een (minstens theoretische) minimale opslagcapaciteit voor deze stoffen aangezien zij in het kader van de aanvaarding en depollutie van afgedankte elektronische en elektrische apparatuur (hierna: AEEA) extra controles moet uitvoeren op asbesthoudende of radioactieve onderdelen, en dat deze beperkte opslag trouwens ook wordt opgenomen onder de opslag van AEEA.

Inzake de geluidshinder meent de tussenkomende partij dat het bestreden besluit duidelijk en afdoende is gemotiveerd.

Wat het biologisch waardevol karakter van het terrein betreft, verduidelijkt de tussenkomende partij dat zij in haar aanvraag heeft beklemtoond dat de betrokken percelen geen enkele specifieke bescherming genieten, dat zij in haar aanvraag ook duidelijk was over het feit dat de enige specifieke kaart waarop de percelen voorkomen de biologische waarderingskaart is, dat deze vermelding het terrein niet tot een kwetsbaar gebied maakt, dat de Raad van State reeds heeft

geoordeeld dat de biologische waarderingskaart geen bindende kaart is, dat men bovendien niet uit het oog mag verliezen dat de terreinen actueel uit wildgroei en zogenaamde pioniersopslag bestaan omdat de overheid de ambtshalve sanering nog niet heeft uitgevoerd, dat deze vegetatie in ieder geval zal moeten wijken bij de uitvoering van de noodzakelijke ambtshalve sanering, dat deze vegetatie ook zal moeten wijken voor de ontwikkeling van de site overeenkomstig het PRUP en dat de verwerende partij alle informatie van het aanvraagdossier en het beroepschrift bij haar beoordeling heeft betrokken.

7. In haar memorie van wederantwoord dupliceert de verzoekende partij dat het feit dat er nog nooit een radioactieve bron werd vastgesteld, niet uitsluit dat de problematiek van de mogelijke radioactieve weesbronnen bij de beoordeling van de aanvraag moest worden betrokken. Het loutere feit dat deze problematiek geregeld is door het koninklijk besluit van 14 oktober 2011 impliceert op zich niet dat de Vlaamse minister van Leefmilieu onbevoegd is om de in het geding zijnde milieuvergunningsaanvraag te beoordelen op grond van motieven die verband houden met de bescherming van het leefmilieu, temeer voor de opslag van deze radioactieve stoffen een minimale opslagcapaciteit werd aangevraagd. Voorts beklemtoont zij dat voor de appreciatie van de geluidshinder het in principe niet lijkt uit te maken of de bestaande hinderverwekkende activiteiten die buiten plaatsvinden, voorheen vergund waren dan wel nieuw zijn. Het feit dat de aanwezige vegetatie door de realisatie van de bestemmingsvoorschriften van het PRUP mogelijk niet in stand zal worden gehouden, impliceert niet dat de verwerende partij dit aspect buiten haar beoordeling moest laten. Het gebrek aan bindende of verordenende kracht van de biologische waarderingskaart, betekent evenmin dat de bevoegde overheden er geen rekening mee zouden mogen houden. Tot slot wijst zij erop dat, ongeacht of de concrete omstandigheden van het dossier en de feitelijke gegevens van de aanvraag de vaststelling van een beperkte wijziging of vermindering van de activiteiten na verandering kunnen aantonen of niet, de loutere vaststelling dat de inrichting na verandering minder bijkomende hinder zou kunnen veroorzaken, niet

ipso facto betekent dat die verminderde hinder beperkt blijft tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau.

8. In haar laatste memorie doet de verzoekende partij, inzake de opslag van radioactief materiaal, nog gelden dat het feit dat het geen kernactiviteit betreft, niet betekent dat de verwerende partij dit aspect buiten haar beoordeling moest laten, en dat de term “schroot”, gelet op het brede doel en de ruime werkingssfeer van richtlijn 2011/92/EU alsook op de aanwijzingen van de Europese Commissie, ruim moet worden geïnterpreteerd. Met betrekking tot de geluidshinder stelt ze dat de vaststelling dat de effecten van de mobiele installaties buiten de bedrijfshallen beperkt zijn in geluidsvolume en/of hoeveelheid, niet volstaat als een afdoende beoordeling van die hinder.

9. De tussenkomenende partij benadrukt in haar laatste memorie dat de overweging in het bestreden besluit “dat de overige mechanische activiteiten buiten de bedrijfshallen plaatsvinden, maar beperkt zijn in geluidsvolume en/of hoeveelheid”, steunt op het advies van de afdeling Milieuvergunningen.

Beoordeling

10. In het bestreden besluit wordt gesteld dat “de aanvraag betrekking heeft op een activiteit, die voorkomt op de lijst van bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieu-effectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn), meer bepaald in de categorie ‘11. e) opslag van schroot, met inbegrip van autowrakken’” en dat “de aanvraag valt onder het toepassingsgebied van de Omzendbrief LNE 2011/1-milieueffectbeoordeling en vergunningverlening voor bepaalde projecten ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (C-435/09, Europese Commissie tegen België) van 22 juli 2011 (BS 31 augustus 2011)”. Te dezen staat dus vast dat de activiteiten waarvoor de vergunning wordt gevraagd, vallen onder de activiteiten van bijlage II van richtlijn 2011/92/EU.

11. Op 24 maart 2011 oordeelde het Hof van Justitie in zijn arrest in de zaak C-435/09 dat “voor zover de regelgeving van het Vlaamse Gewest drempelwaarden en selectiecriteria vaststelt die enkel met de omvang van het betrokken project rekening houden”, deze niet voldoet “aan de eisen van artikel 4, leden 2 en 3” van richtlijn 85/337/EEG, doordat bij het vaststellen van drempelwaarden en criteria de relevante selectiecriteria van bijlage III onvoldoende in acht werden genomen. De Vlaamse ministers bevoegd voor Leefmilieu en voor Ruimtelijke Ordening hebben op 22 juli 2011 een omzendbrief uitgevaardigd met instructies om in afwachting van een wijziging van de Vlaamse regelgeving reeds zo goed als mogelijk te voldoen aan de bepalingen van richtlijn 85/337/EEG (gecodificeerd in richtlijn 2011/92/EU van 13 december 2011).

Projecten van de categorieën die zijn opgenomen in bijlage II bij het project-MER-besluit, en die de daar vastgestelde drempelwaarden niet overschrijden, vallen onder de toepassing van de omzendbrief als ze zijn opgenomen in de lijst die als bijlage bij de omzendbrief is gevoegd. In die lijst staat onder punt 11, e) Opslag van schroot, met inbegrip van autowrakken. De omzendbrief stelt onder punt C.2 Richtsnoeren:

“[...] Als een project onder het toepassingsgebied valt, moet de vergunningverlenende overheid ervoor zorgen dat voorafgaandelijk aan de beslissing over de vergunningsaanvraag een screening wordt uitgevoerd. De vergunningverlenende overheid moet in de motivering van haar beslissing over de vergunningsaanvraag een duidelijk identificeerbare passage opnemen waaruit op afdoende wijze blijkt dat het project gescreend is. Dit dient te gebeuren voor zowel nieuwe als voor hangende vergunningsaanvragen.

[...]

Een screening als vermeld in deze omzendbrief houdt in dat voor het concrete project nagegaan wordt of het, in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, aanzienlijke milieueffecten kan hebben (de zogenaamde beoordeling geval per geval). Als uit de screening voor het concrete project blijkt dat er aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn, moet de vergunningsaanvrager een milieueffectrapport opmaken.

[...] Daarbij moet rekening worden gehouden met de criteria van bijlage II bij het DABM, onder andere:

- de kenmerken van de projecten, waarbij in het bijzonder de omvang van het project, de cumulatie met andere projecten, het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, de productie van afvalstoffen, de

- verontreiniging en hinder, alsook het risico van ongevallen in overweging moeten worden genomen;
- de plaats van de projecten, waarbij rekening wordt gehouden met de mate van kwetsbaarheid van het milieu in de geografische gebieden waarop de projecten een invloed kunnen hebben, door in het bijzonder het bestaande grondgebruik en het opnamevermogen van het natuurlijke milieu in overweging te nemen;
 - de kenmerken van het potentiële effect, in het bijzonder met betrekking tot het bereik van het effect (geografische gebied en de grootte van de getroffen bevolking).

[...]

De vergunningverlenende overheid moet ten slotte in de motivering van haar beslissing over de vergunningsaanvraag een duidelijk identificeerbare passage opnemen waaruit op afdoende wijze blijkt dat het project gescreend is door middel van een toetsing aan de relevante criteria van bijlage II bij het DABM, en waaruit blijkt waarom die screening in voorkomend geval heeft geleid tot de conclusie dat voor het project geen milieueffectrapport moest worden opgemaakt.

De vergunningverlenende overheid kan de vergunning voor projecten die onder het toepassingsgebied van deze omzendbrief vallen niet verlenen voor ze over voldoende informatie beschikt die een toetsing van het project aan alle relevante screeningscriteria mogelijk maakt én als uit de screening blijkt dat het project geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. [...]”.

12. Bij decreet van 23 maart 2012 houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: decreet van 23 maart 2012) worden diverse bepalingen gewijzigd om ze in overeenstemming te brengen met voornoemd arrest van het Europees Hof van Justitie. Artikel 4.3.2 van het milieubeleidsdecreet wordt bij artikel 5 van het decreet van 23 maart 2012 vervangen, waardoor onder meer een artikel 4.3.2, § 2bis wordt ingevoegd, luidens hetwelk de Vlaamse regering, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, de andere dan in paragrafen 1 en 2 vermelde categorieën van projecten aanwijst waarvoor overeenkomstig dit hoofdstuk een project-MER of een project-MER-screeningsnota moet worden opgesteld. Dit artikel 5 is op 29 april 2013 in werking getreden, dit is vóór het nemen van de bestreden beslissing.

Niettemin valt de vergunningsaanvraag in kwestie onder het toepassingsgebied van de omzendbrief van 22 juli 2011, gelet op de overgangsbepaling vervat in artikel 13, § 1, van het decreet van 23 maart 2012, die inhoudt dat een milieuvergunningsaanvraag die aan de bevoegde overheid werd verzonden voor de datum van inwerkingtreding van (onder meer) artikel 5 van dit decreet, moet worden behandeld “overeenkomstig de procedure die van toepassing was op dat ogenblik”.

13. De passage in de bestreden beslissing waaruit zou moeten blijken dat het project gescreend is, luidt als volgt:

“Overwegende dat werd vastgesteld dat in het licht van de concrete kenmerken van het project, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële effecten er geen aanzienlijke milieueffecten verwacht moeten worden, zoals blijkt uit voorgaande overwegingen; dat bijgevolg voor onderhavige aanvraag geen milieueffectenrapport moet worden opgemaakt”.

Ondanks het herhaald gebruik van het woord “concreet”, wordt met de aangehaalde overweging niet aangetoond dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de eigenheid van de voorafgaande screening, die inhoudt dat in een eerste beoordeling wordt nagegaan of het project aanzienlijke milieueffecten kan hebben.

De “voorgaande overwegingen” waarvan sprake kaderen binnen het onderzoek dat de bevoegde overheid overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en haar uitvoeringsbesluiten dient te voeren om na te gaan of de aan de vergunningsplicht onderworpen activiteiten, die in principe verboden zijn, kunnen plaatsvinden in omstandigheden die vanuit oogpunt van de bescherming van de mens en het leefmilieu aanvaardbaar of toelaatbaar zijn. De voorafgaande screening om te beoordelen of het project al dan niet aanzienlijke milieueffecten kan hebben, kadert binnen de Vlaamse MER-regelgeving die het gevolg is van de omzetting van richtlijn 2011/92/EU, en gebiedt dienvolgens een eigen beoordeling en uitdrukkelijke motivering.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 4 november 2013 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 13 december 2012, houdende het weigeren van de milieuvergunning aan de NV Stenofor voor het verder exploiteren en veranderen door uitbreiding en wijziging van een schrootverwerkend bedrijf, gelegen aan de Emiel Vanderveldestraat 128 te Willebroek, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde vergunning onder voorwaarden wordt verleend.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien maart tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys